

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA BUZĂU
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4527/2017

Ședința din Camera de Consiliu din data de 21.09.2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE: Delia – Alexandra DEACONU

GREFIER: Diana Elena NEAGU

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile având ca obiect „*cerere de valoare redusă*” formulate de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE, cu sediul în municipiul București, Șos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu pârâțul BIROUL DE MEDIERE, cu sediul în municipiul

Prezența și dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 07.09.2017, ce face parte din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru această dată.

INSTANȚA

Deliberând asupra cererii de valoare redusă de față, constată următoarele:

Prin *cererea* înregistrată pe rolul Judecătoriei Buzău sub nr. 6445/200/2017, din 09.05.2017, reclamanta CONSILIUL DE MEDIERE a solicitat în contradictoriu cu pârâta – BIROU DE MEDIATOR, obligarea acesteia la plata sumei de 1.900,00 lei conform facturii nr. CM nr. 8018/20.03.2013.

În motivarea în fapt a cererii, reclamanta a arătat că la data de 20.03.2017 a fost emisă de Consiliul de mediere Factura seria CM nr. 8018, în cuantum de 1.900 lei, factura ce reprezintă: taxă anuală profesională pentru anul 2016, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2015, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2014, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2013, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2012, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2011, în cuantum de 400,00 lei.

A mai arătat că, prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit că taxa anuală profesională datorată de mediatorii este în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, iar mediatorii suspendați datorează o taxa anuală profesională în cuantum de 100 lei.

Potrivit art. 17 alin. 2 din Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere se organizează funcționează potrivit prevederilor legii, precum ale Regulamentului său de organizare funcționare, iar potrivit art. 19 alin. 4 din aceeași lege. În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, Consiliul de mediere îi acoperă cheltuielile de organizare funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare precizate mai sus, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se afla în vigoare, hotărâri ale căror prevederi sunt obligatorii pentru fiecare mediator autorizat.

A arătat, totodată, că pârâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de înființare a biroului de mediator.

Conform art. 1516 Cod civil, creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar potrivit art. 1350 Cod civil, atunci când o parte a unui contract nu își îndeplinește aceasta datorie (respectiv obligațiile pe care le-a contractat), ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii. De asemenea, potrivit art. 1548 Cod civil, culpa debitorului unei obligații contractuale se prezumă prin simplul fapt al neexecutării.

A solicitat să se constate că suma în cuantum de 1.900 lei a cărei plată o solicită reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă: existența ei rezulta din Hotărârile emise de Consiliul de mediere și factura seria CM nr. 8018/20.03.2017, iar taxele stabilite prin Hotărârile emise de Consiliul de mediere sunt datorate de toți mediatorii autorizați.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1026-1031 Cod pr. civ, Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, Hotărârile emise de Consiliul de mediere.

În dovedirea cererii a depus: Factura seria CM nr. 8018/20.03.2017; Adresa înregistrată la Consiliul de mediere sub nr. 1382/20.04.2017, formulată de (identificata prin CNP — copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; C.I.F — Cabinet de avocat, Birou de mediator - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Adeverința nr. 2072/1 1.10.2010 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărâre nr. 974/17.09.2010 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Act de înființare Birou de mediator copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Copie C.I. - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Cerere de autorizare 2174/01 / 16.08.2010 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Extras de pe site-ul Consiliului de mediere, privind informarea publică referitor la taxele datorate de mediatorii autorizați; Extras de pe Tabloul Mediatorilor autorizați privind statutul paratului; Hotărârea O emisa de Consiliul de mediere, nr. 01/20.03.2015, referitoare la calitatea dlui Mugur Bogdan Mitroi de reprezentant al Consiliului de mediere - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea O emisa de Consiliul de mediere, nr. 04/19.02.2016 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea O emisa de Consiliul de mediere, nr. 30/08.08.2016 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea O emisa de Consiliul de mediere, nr. 15/13.04.2016 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea O emisa de Consiliul de mediere, nr. 20/31.05.2014 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea emisa de Consiliul de mediere, nr. 196/25.02.2012 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea emisa de Consiliul de mediere, nr. 197/25.02.2012 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea emisa de Consiliul de mediere, nr. 946/28.01.2011 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea emisa de Consiliul de mediere, nr. 644/18.06.2010 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea emisa de Consiliul de mediere, nr. 1309/14.12.2008 - copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere; Hotărârea emisa de Consiliul de mediere, nr. 1307/14.12.2008; copie certificata conform cu originalul, a documentului aflat în Arhiva Consiliului de mediere.

Prin rezoluția judecătorului din data de 25.05.2017, cererea s-a comunicat pârâtei pentru ca în termen de 30 zile să formuleze și să depună întâmpinare.

În conformitate cu prevederile art. 1030 cod proc.civilă, pârâta a formulat *întâmpinare* prin care a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, având în vedere că, creanțele mai vechi de 3 ani sunt prescrise în raport de data introducerii acțiunii, conform dispozițiilor art. 2517 NCC, pentru creanțele aferente intervalului 2011- 2014.

A arătat pârâta că, dacă ar fi existat o obligație legală în sarcina mediatorilor în baza pretinselor Hotărâri, Consiliul ar fi avut obligația să emită, anual, facturi fiscale mediatorilor, Or, realitatea arată că toți mediatorii au primit în anul 2017 facturi fiscale, urmate de acțiuni în instanță formulate de către Consiliul de mediere.

Totodată, pârâta a invocat excepția inadmisibilității acțiunii având în vedere că numele entității/persoanei pe care a fost emisă factura fiscală nr. 8018 la data de 20.03.2017 - , în condițiile în care își desfășoară activitatea în cadrul Biroului de mediator, așa cum rezulta din Actul de înființare din 23.07.2010 aprobat în ședința Consiliului de Mediere din 17.09.2010 prin Hotărârea nr. 974/17.09.2010 și Adeverința nr. 2072/11.10.2010, depuse la dosar de reclamant.

Adresa indicată în factura fiscală - ca și domiciliu fiscal, deși din conținutul aceluiași înscrisuri rezulta, fără putință de tăgadă că domiciliul fiscal al Cabinetului de mediator este în]

Cabinet de mediator are Cod de înregistrare fiscală (CIF) RO , care nu este trecut în factura fiscală (a fost comunicată electronic -pe e-mail), așa cum rezulta din Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA seria B nr. 0758935/30.08.2011.

Ca o dovadă a inacțiunii, Consiliul de Mediere nu i-a transmis nici până la acest moment legitimația de mediator pentru care a achitat taxa impusă și a depus toate înscrisurile necesare eliberării acesteia, deși există serviciul de transport cu plata la destinatar.

Presupusa taxa profesională anuală solicitată nu este și nu a fost niciodată prevăzută de Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator. Consiliul de mediere este o instituție de interes public care se organizează și funcționează conform prevederilor Legii nr. 192/2006, atribuțiile fiind prevăzute, punctual, la art. 20. Potrivit dispozițiilor art. 21 din lege, " *Consiliul de mediere își acoperă Cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, după cum urmează: taxele provenind din autorizarea mediatorilor; donații, sponsorizări financiare și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii; încasări din vânzarea publicațiilor proprii; sumele provenind din amenzi aplicate ca sancțiuni disciplinare; alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament*".

Prin urmare, pentru ca veniturile Consiliului să fie legale, acestea trebuie să se limiteze la categoriile prevăzute expres la art. 21 din Legea nr. 192/2006.

Unica taxă prevăzută de Legea nr. 192/2006 este taxa de autorizare a mediatorilor, iar după autorizare, pe parcursul exercitării profesiei nu există nicio obligație pentru mediatorii de a plăti vreă taxă. Legea permite în schimb Consiliului încasarea unor sume de bani rezultate din activitatea sa, sume ce trebuie stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare și care pot include servicii prestate inclusiv mediatorilor, care sunt opționale și care se solicită și se acceptă sau nu de către mediatorii, însă Legea nr. 192/2006 nu impune mediatorilor să contracteze obligatoriu vreun serviciu de la Consiliu.

În concluzie, pentru a fi îndeplinite condițiile de legalitate și a se constitui ca venit la Consiliul de mediere conform prevederilor art. 21 din lege, taxa profesională trebuie să reprezinte o sumă de bani rezultată dintr-o activitate, un serviciu prestat de către Consiliul mediatorilor contra cost, serviciu către care trebuie să se înscrie în sfera obiectului de activitate al Consiliului, activitate/ serviciu care este oferit de către Consiliu și este opțional pentru mediatorii. Or, în Legea nr. 192/2006 nu există niciun serviciu contra cost obligatoriu pentru mediatorii prestat de Consiliul de mediere.

Conform atribuțiilor Consiliului de mediere prevăzute la art. 20, precum și prevederilor ce stabilesc veniturile instituției din art. 21 din Legea nr. 192/2006, acesta nu are dreptul de a institui taxe profesionale de tip anual în sarcina mediatorilor, taxe care ar

constitui o condiție pentru exercitarea profesiei și prin care s-ar încălca durata nelimitată de autorizare ca mediator, garantată prin lege.

Administrarea Tabloului mediatorilor "*in conformitate cu cerințele legii*" reprezintă aplicarea dispozițiilor art. 123 din Legea nr. 192/2006, activitate care este atribuția Consiliului de mediere conform dispozițiilor art. 20 lit. f și nu o obligație a mediatorilor. Susținerea acestei activități se face din sursele de venit ale Consiliului de mediere prevăzute la art. 21 și nu din banii mediatorilor.

Legea nr. 192/2006 nu prevede nicio obligație pentru mediatorii de a plăti taxe sau orice alte sume de bani către Consiliul de mediere pe parcursul exercitării profesiei. Consiliul de mediere nu are atribuția legală de a institui obligații pentru mediatorii în afara celor prevăzute expres și limitativ de lege.

Consiliul de mediere nu poate pretinde mediatorilor să susțină financiar funcționarea instituției, cu sume fixe datorate anual ca într-un sistem de cotizație asociativ, de vreme ce Consiliul de mediere nu este un organism profesional asociativ al mediatorilor. A se vedea în acest sens dispozițiile art. 17 și următoarele din Legea nr. 192/2006, care reglementează statutul juridic al Consiliului de mediere.

Mediatorul plătește la autorizare, respectiv la modificarea formelor de exercitare a profesiei, taxe destinate prestării acestui timp de servicii, care includ și înregistrarea în Tabloul mediatorilor, respectiv modificarea datelor înscrise în Tabloul mediatorilor, motiv pentru care nu poate pretinde alte taxe pentru administrarea datelor mediatorului înscris în Tabloul mediatorilor și cu atât mai puțin o taxă scadentă anual, în caz contrar. Consiliul de mediere încasează o plată nedatorată, fiind îndrituit conform dispozițiilor art. 1341 NCC la restituire.

Consiliul de mediere nu are atribuția și în consecință, nici dreptul conform prevederilor legale de a încadra o faptă la abaterea prevăzută de art. 38 lit. e, aceasta fiind exclusiv atribuția Comisiei de disciplină în cadrul procedurii prevăzută de art. 40 din LEGEA NR. 192/2006. Consiliul de mediere nu are dreptul să stabilească nivelul sancțiunilor prevăzute de art. 39, aceasta atribuție revenind, de asemenea, Comisiei de disciplină în cadrul procedurii prevăzută la art. 40.

Consiliul de mediere nu are dreptul să modifice condițiile de furnizare a serviciului de mediere care au fost stabilite exclusiv prin Legea nr. 192/2006, cu modificările și completările ulterioare, în acord cu cadrul legal european privind libertatea serviciilor.

Singura condiție pentru furnizarea serviciului de mediere în România, atât pentru mediatorii cetățeni români, cât și pentru cetățenii spațiului european, este autorizarea ca mediator, autorizare care are termen nelimitat.

Consecința aplicării prevederilor hotărârilor mai sus menționate este faptul că dreptul de furnizare a serviciului de mediere, autorizarea, se acordă pe o perioadă de un an și depinde de o plată al cărui quantum este stabilit aleator de către Consiliu, ceea ce încalcă prevederile legii și reprezintă un abuz.

Consiliul de mediere nu are calitatea legală de a reglementa în domeniul autorizării și furnizării serviciului de mediere și nici al profesiei de mediator, atribuțiile sale fiind stabilite în cuprinsul dispozițiilor art. 20 al Legii nr. 192/2006, orice abatere de la aceasta reprezentând o uzurpare a funcției, atâta timp cât Consiliul de mediere este un organism de interes public, asimilat autorităților. Singura taxă în sarcina mediatorilor este cea prevăzută la art. 8 alin. 1 și art. 21 lit. a din Legea nr. 192/2006, respectiv taxa de autorizare.

Debitorul a apreciat că, creanța nu este certă, lichidă și exigibilă.

Din hotărârile depuse de Consiliu nu rezultă existența unui raport juridic stabil și constant în baza căruia mediatorii au obligația să achite o taxă ce nu este prevăzută, expres, de Legea nr. 192/2006 și al cărui nume, regim juridic și quantum s-a schimbat de mai multe ori de-a lungul existenței sale.

Potrivit legii contabilității (Legea nr. 82/1991), facturile fiscale sunt documente contabile emise de către o persoană juridică pentru serviciile prestate sau livrate. Or, Consiliul

de mediere a facturat taxa anuala profesionala fără ca mediatorii să solicite, să cunoască si să accepte eventuale servicii ce nu au fost dovedite a fi prestate.

Astfel, pentru intervalul 25.02.2012 (Hotărârea nr./ 196/25.02.2012) - 31.05.2014, nu au fost precizate serviciile prestate, iar pentru intervalul 31.05.2014 - 12.04.2016, taxa profesionala nu poate fi datorată pentru o activitate ce rezultă dintr-o obligație a Consiliului de mediere, atâta timp cât legea nu prevede obligația mediatorilor de a susține financiar activitatea prin care Consiliul își îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege cu privire la Tabloul mediatorilor, aceasta fiind, o activitate de interes public și nu un serviciu pentru mediatorii.

Activitățile oferite mediatorilor de către Consiliu nu au caracter obligatoriu pentru mediatorii, ci sunt activități opționale. Cum taxa nu are caracter obligatoriu, nici plata ei nu are caracter obligatoriu.

În intervalul 13.04.2016 - și până în prezent, când este în vigoare Hotărârea nr. 15/13.04.2016, taxa profesionala se percepe pentru „*activitatea de administrare a Tabloului, în conformitate cu cerințele legii*”, cerințe care sunt precizate la art. 12 din Legea nr. 192/2006 si reprezintă activitatea Consiliului care decurge din obligațiile sale, pentru îndeplinirea atribuției prevăzuta de art. 20 lit. f, activitate care nu reprezintă un serviciu prestat de către Consiliu mediatorilor contra cost, ci este o activitate de interes public.

Niciodată Consiliul de mediere nu a discutat cu mediatorii despre o potențiala taxa profesională.

Debitoarea a mai arătat că, în speță, odată cu refuzul la plată a facturii fiscale nr. 8018/20.03.2017 transmis la 19.04.2017, a transmis Consiliului de mediere un punct de vedere la care nu a primit niciun răspuns, însă, drept răsplată, a primit o Cerere de chemare în judecata.

Ca o dovada a calității serviciilor prestate mediatorilor și a pasivității Consiliului de mediere, în speță, Consiliul nu a actualizat datele Cabinetului de mediator , dovada fiind destinatarul facturii fiscale returnata ca plată nedatorată. Biroul de mediator are sediul social în . încă de la înființare, așa cum rezultă din însuși Actul de înființare al Biroului de mediator din 23.07.2010 aprobat în ședința Consiliului de mediere din data de 17.09.2010 prin Hotărârea nr. 974/17.09.2010 și nu în strada

Nu în ultimul rând, Consiliul de mediere nu i-a comunicat nici până la acest moment legitimația de mediator pentru care a achitat taxa impusă si a depus toate înscrisurile solicitate, în condițiile în care și în România funcționează serviciul de curierat cu plata la destinatar.

În cazul în care prevederile Hotărârii nr. 30/08.08.2016 ar fi legale, acestea s-ar aplica începând cu anul 2017.

Sanționarea disciplinara a mediatorilor prevăzuta prin Hotărârea nr.30/08.08.2016 încalcă dispozițiile Legii nr. 192/2006 privind dreptul mediatorilor de a-și exercita profesia, drept acordat pentru o durată nelimitată de timp.

Termenul nelimitat pentru care a fost acordată Autorizația de mediator a fost reglementat de către Ministerul Justiției, în aplicarea Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European si prin urmare, Consiliul de mediere nu are calitatea de a modifica legea și nici dreptul de a se substitui Ministerului Justiției, întrucât profesia de mediator intra în sfera de reglementare a Ministerului Justiției.

A solicitat admiterea excepțiilor inadmisibilității acțiunii și prescripției dreptului material la acțiune pentru intervalul 2011-2014, iar pe fond, respingerea acțiunii ca nefondată.

Reclamanta a formulat *răspuns la întâmpinare* prin care a solicitat să se respingă ca neîntemeiate susținerile pârâtei mediator reprezentant al Biroului de Mediator

având în vedere că, la data de 20.03.2017 a fost emisă pe numele pârâtei de Consiliul de mediere Factura seria CM nr. 8018, în cuantum de 1.900 lei, factura ce reprezintă: taxă anuala profesionala pentru anul 2016, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2015, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2014, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2013, în cuantum de

300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2012, în cuantum de 300,00 lei; taxă anuală profesională pentru anul 2011, în cuantum de 400,00 lei.

Totodată a arătat că, susținerile pârâtei în sensul că taxele pretinse sunt instituite abuziv de către Consiliul de mediere, fără ca acest drept să îi fie conferit prin lege, este neîntemeiată, întrucât potrivit art. 17 alin. 2 din Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale Regulamentului său de organizare și funcționare, iar potrivit art. 19 alin. 4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

De asemenea, Art. 21 lit. e din Legea 192/2016 prevede faptul că instituția Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din sume rezultate din activitatea acestuia, stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare (art. 9 alin. b din Regulament: „Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator”).

Prin art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008 s-a stabilit faptul că taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor este în cuantum de 400 lei, fiind datorată de toți mediatorii autorizați înscrși în Tabloul Mediatorilor, începând cu anul următor celui în care s-a emis Hotărârea de autorizare. De asemenea, s-a prevăzut faptul că această taxă se percepe integral, până la 31 martie a anului pentru care aceasta se datorează.

În Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, art. 5 prevede faptul că art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008 se modifică, în sensul că se stabilește faptul că taxa anuală profesională este în cuantum de 300 lei, și se datorează de către toți mediatorii autorizați începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, putând fi achitată semestrial, în două cote părți egale.

Potrivit dispozițiilor art. 1270 Cod civil, „contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante”, astfel încât prin aceasta dispoziție legală se instituie forța obligatorie a contractului între părțile contractante, conform principiului de drept *pacta sunt servanda*, iar în baza art. 1170 Cod civil, „părțile trebuie să acționeze cu bună credință la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale.” Rațiunea textelor de mai sus constă în asigurarea stabilității și siguranței raporturilor juridice generate de actele juridice.

Reclamanta a mai arătat că, prin cererea formulată de către parata și înregistrată la Consiliul de mediere sub nr. 2174/01/16.08.2010, aceasta a solicitat autorizarea ca mediator, menționând că își va desfășura activitatea de mediator în cadrul unui birou de mediator. Totodată, prin actul de înființare a Biroului de mediator, pârâta s-a angajat să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de mediere și să respecte hotărârile Consiliului.

Concret, parata reprezentant al Biroului de mediator, și-a asumat obligația unilaterală de a plăti către Consiliul de mediere o sumă de bani – fundamentul raportului obligațional generator de drepturi și obligații corelative - în modalitatea angajării să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de mediere.

Este de remarcat faptul că izvorul obligațional al dreptului de creanță al Consiliului de mediere față de debitorul Birou de mediator, reprezentat de mediatorul

este chiar angajamentul unilateral menționat (actul de înființare al biroului) a cărui valabilitate nu a fost contestată în nici o modalitate de pârâta. Mai mult, se reține faptul că Biroul de mediator nu a contestat în niciun moment calitatea de mediator, ci a recunoscut această calitate în mod expres, sens în care susține că a solicitat Consiliului de mediere eliberarea legitimației de mediator.

Conform art. 1516 Cod civil, creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației, iar potrivit art. 1350 Cod civil, atunci când o parte a unui contract nu își îndeplinește această datorie (respectiv obligațiile pe care le-a contractat), ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii. De asemenea, potrivit art. 1548 Cod civil, culpa debitorului unei obligații contractuale se prezuma prin simplul fapt al neexecutării.

Referitor la apărarea pârâtei constând în faptul că emiterea facturii fiscale seria CM nr. 8018/20.03.2017 de către Consiliul de mediere, conținând obligația de plată a sumei de 1900 lei, pe numele persoanei fizice și nu pe numele Birou de mediator apărările se circumscriu exclusiv sferei de aplicare a reglementărilor fiscal-contabile a formei de exercitare constând în Birou de mediator. Aceste reglementări fiscal-contabile nu au aptitudinea de a modifica sau stinge raportul juridic obligațional care are ca fundament existența Actului de înființare Birou de Mediator din data de 23.07.2010, aprobat în ședința Consiliului de mediere din data de 17.09.2010 și înscris în Registrul Formelor de Exercițiere a Profesiei la poziția nr. 1501, prin care pârâta și-a asumat obligația unilaterală de a plăti către Consiliul de mediere o sumă de bani, în modalitatea achitării întocmai și la termen a eventualelor taxe hotărâte de Consiliul de mediere.

De asemenea, raportat la dispozițiile art. 5 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012 (pe care o anexăm încă o dată prezentei), va solicităm să constatați faptul că factura a fost legal emisă în sarcina mediatorului autorizat Gagu Emilia, taxa fiind datorată ca urmare a exercitării activității de mediator în cadrul Biroului de mediator

A mai asolicitat să se constate faptul că suma pe care o pretinde, în cuantum de 1.900 lei, reprezintă o creanță certă, existența ei rezultând din Hotărârile emise de Consiliul de mediere și din Factura seria CM nr. 8018. Creanța este de asemenea lichidă, taxele stabilite prin Hotărârile Consiliului de mediere fiind datorate de către pârâta, raportat la calitatea sa de mediator. Creanța este și exigibilă, din hotărârile menționate și prezente la dosarul cauzei și din factura seria CM nr. 8018/20.03.2017 reieșind faptul că termenul de plată al debitului a fost împlinit la data introducerii cererii de chemare în judecată pe care am formulat-o.

Este evident de asemenea faptul că parata face parte din Corpul profesional al mediatorilor, fiind obligată să se conformeze prevederilor legale ce reglementează această profesie.

Raportat la dispozițiile art. 272, 273 și 277 Cod procedura civilă, obligațiile profesioniștilor se probează cu înscrisuri sub semnătura privată, iar facturile fiscale fac parte din categoria înscrisurilor sub semnătura privată. Acestea, în caz de acceptare de către destinatar, fac dovada actului juridic pe care îl contestă și în favoarea emitentului. Acceptarea, fie ea expresă sau tacită, reprezintă un act juridic care-l obligă pe acceptant la plată.

Față de susținerea pârâtei referitoare la practica unitară a instanțelor de judecată, în sensul respingerii acțiunilor Consiliului de mediere ca nefondate, arată că în nici un caz această afirmație nu reprezintă un adevăr, ci dimpotrivă. Practica instanțelor în dosarele având obiect cerere valoare redusă, în care este Consiliul de mediere parte, este de admitere a cererilor formulate de instituția noastră. În acest sens, indică cu titlu de exemplu de practică judiciară: Hotărârea nr. 147/17.05.2017 pronunțată de Judecătoria Fetești în dosarul nr. 3725/229/2016, Hotărârea nr. 4396/22.05.2017 pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul nr. 4510/55/2017, Hotărârea nr. 4321/09.05.2017 pronunțată de Judecătoria Slatina în dosarul nr. 1610/311/2017, Hotărârea nr. 658/13.06.2017, definitivă, pronunțată de Tribunalul Ialomița în dosarul nr. 6644/312/2016, Hotărârea nr. 6319/26.05.2017 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr. 31589/212/2016

În consecință, având în vedere toate aceste considerente, prevederile legale invocate și înscrisurile aflate la dosar, reclamanta a solicitat admiterea cererii și obligarea pârâtei la plată a sumei de 1.900 lei, reprezentând debitul restant, și, totodată la plată cheltuielilor de judecată, reprezentând taxa judiciară de timbru ce a fost achitată

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Reclamanta a formulat prezenta cerere solicitând judecarea acesteia conform art. 1.026 și urm. C. proc. civ., anume în raport de procedura privind cererile de valoare redusă. Instanța apreciază că procedura specială privind cererile de valoare redusă este aplicabilă în cauza de față, fiind îndeplinită condiția valorii cererii, care nu depășește suma de 10.000 lei la data sesizării instanței.

Totodată, cererea îndeplinește și celelalte condiții de admisibilitate, creanța ce face obiectul său nefiind una dintre cele prevăzute de alin. 2 și 3 ale art. 1026 C.pr.civ., excluse de la aplicarea acestei proceduri speciale.

În fapt, prin cererea înregistrată sub nr. 2174/02 din 16.08.2010 (f. 10 dosar), pârâta a solicitat constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 7 lit. a-f din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator și autorizarea sa ca mediator. A depus alăturat cererii copie a actelor de naștere și de stare civilă și actul de înființare a biroului de mediator.

Prin Hotărârea nr. 974/17.09.2010 a Consiliului de mediere, s-a constatat îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege și de hotărârile Consiliului de mediere la înființarea biroului de mediator, s-a luat act că doamna va exercita profesia de mediator în cadrul acestui birou și s-a dispus înscrierea acestei mențiuni în Tabloul Mediatorilor.

Potrivit Actului de înființare a biroului de mediator, aprobat în ședința Consiliului de Mediere din 17.09.2010 și înregistrat în Registrul Formelor de Exercitare a Profesiei la poziția 1501, pârâta s-a angajat să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de Mediere, să participe la diferite cursuri de perfecționare în domeniu și să respecte hotărârile Consiliului.

În drept, potrivit art. 21 lit. din Legea 192/2016, „Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, după cum urmează: a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor; b) donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii; c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii; d) sumele provenind din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare; e) alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.”

Prin art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, Consiliului de mediere a stabilit taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor în cuantum de 400 lei, datorată de toți mediatorii autorizați înscriși în Tabloul Mediatorilor, începând cu anul următor celui în care s-a emis Hotărârea de autorizare. De asemenea, s-a prevăzut faptul că această taxă se percepe integral, până la 31 martie a anului pentru care aceasta se datorează.

Taxa a fost prevăzută ulterior și în Hotărârea nr. 1309 din 14.12.2008, în același cunatum de 400 lei.

Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196/25.02.2012, s-a prevăzut modificarea art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008, în sensul micșorării cuantumului acestei taxe de la 400 lei la 300 lei, datorată de către toți mediatorii autorizați începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, putând fi achitată semestrial, în două cote părți egale.

La 20.03.2017, creditoarea a emis factura fiscală seria CM nr. 8018 în sumă totală de 1.900 lei reprezentând taxa anuală de administrare tablou/profesională pentru perioada 2011-2016, inclusiv, pe care a comunicat-o debitoarei, aceasta refuzând plata.

Instanța apreciază că reclamanta deține o creanță certă și lichidă, conform art. 662 alin. (2) și (3) C. proc. civ., în sensul că existența și întinderea sa rezultă din hotărârile anexate și din factura fiscală emisă, și exigibilă, deoarece data scadenței acestei obligații s-a împlinit.

Cu toate acestea, instanța, constată că dreptul material la acțiune al reclamantei în ceea ce privește contravaloarea taxei anuale profesionale aferentă anilor 2011, 2012 și 2013 s-a prescris, data de la care a început să curgă acest termen fiind data exigibilității fiecărei taxe în parte, și nu data emiterii facturii fiscale.

Potrivit art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, reclamanta a stabilit că această taxă se percepe integral, până la 31 martie a anului pentru care aceasta se datorează, din acest moment devenind exigibilă, reclamanta având la diposiție un termen de 3 ani pentru recuperarea sa.

Totodată, instanța apreciază că cererea reclamantei este admisibilă, argumentele aduse de către pârâta cu privire la inadmisibilitatea acestei acțiuni fiind neîntemeiate. Obligația pârâtei de plată a taxei profesionale anuale derivă din aderarea sa la această instituție, factura fiscală reprezentând doar instrumentul financiar-contabil de încasare a pretențiilor solicitate. Emiterea acestei facturi pentru pârâta persoană fizică, la adresa acesteia, și nu a sediului profesional și fără indicarea codului de înregistrare fiscală nu sunt argumente de natură să atragă inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată.

Ca atare, având în vedere considerentele de fapt și de drept anterior expuse, instanța va admite în parte capătul principal de cerere și va obliga pârâta să plătească reclamantei suma de 900 lei reprezentând contravaloarea taxei anuale profesionale pentru anii 2014, 2015 și 2016.

Data fiind dezlegarea dată capătului principal de cerere, în temeiul art. 1032 alin. (1) C. proc. civ., instanța va obliga pârâta să plătească reclamantei suma de 50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Conform art. 1031 alin. (3) C. proc. civ., prezenta hotărâre este executorie de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea de valoare redusă formulată de reclamanta CONSILIUL DE MEDIERE, cu sediul în municipiul București, Șos. Nicolae Titulescu, nr. 88B, sector 1, în contradictoriu cu pârâta , cu sediul în municipiul

Constată prescris dreptul material la acțiune al reclamantei în ceea ce privește contravaloarea taxei anuale profesionale aferentă anilor 2011, 2012 și 2013.

Obligă pârâta să achite reclamantei suma de 900 lei reprezentând contravaloare taxă anuală profesională aferentă anilor 2014, 2015 și 2016.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în 30 de zile de la comunicare.

Cererea de apel se va depune la Judecătoria Buzău.

Pronunțată astăzi, 21.09.2017.

PREȘEDINTE
Delia – Alexandra Deaconu

GREFIER
Neagu Elena Diana

Red. D.D.A. /Tehnored. : D.D.A./N.E.D./13.11.2017

4ex./ Operator de date cu caracter personal înregistrat în registrul de evidență sub nr.15692